

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobkyně: Z. Š., nar. X,
bytem X,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963,
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha,

o žalobě ze dne 10.1.2022 proti rozhodnutí žalované ze dne 30.12.2021 č.j. X, o invalidní důchod,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 15. 10. 2021, č. j. X mi byl snížen stupeň invalidity a výše invalidního důchodu tak, že ode dne 12. 11.2021 žalobkyni namísto invalidity třetího stupně náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně.
2. Žalobkyně v žalobě namítala, že Podle posudku posudkového lékaře odpovídá její zdravotní stav postižení uvedenému v kapitole XIII oddílu E položka ld. Toto hodnocení se sice zakládá na reálném zdravotním stavu, posouzení dolní hranice 50% MPPS je však v

rozporu s lékařskými nálezy odborných lékařů zejména lékařských zpráv z neurologie, ORL, ortopedie a z ambulance léčby bolesti a praktického lékaře. V rámci posouzení postižení nebyl podle žalobkyně brán zřetel na míru postižení ani na míru bolesti spojené s vertebrogenním algickým syndromem a s dalšími obtížemi, jako je především stále se zhoršující hybnost dolních končetin, ani na zhoršující se sluch a opakované záněty zvukovodu s tím spojené. Posudkový lékař dne 20. 12. 2021 učinil závěr na základě lékařských zpráv a přiklonil se k posudku předchozímu ze dne 15.9.2021. Dle názoru žalobkyně oba lékaři nedostatečně zkoumali zdravotní dokumentaci, ze které je patrné, že od minulého posouzení z roku 2019 nedošlo ke změně zdravotního stavu. Zdravotní stav je chronický bez zlepšení, naopak, bolesti páteře a končetin se stupňují a sluch je čím dál horší. Aktuálně žalobkyni lékař posílá na další vyšetření na magnetickou rezonanci a doporučil jí nemocenskou, jelikož po dni v práci není schopna pro bolest stát na nohou.

3. Žalobkyně v žalobě dále uvedla, že sice chodí do práce na 20 hodin týdně, což byl zřejmě i důvod

snížení stupně invalidity, jedná se však o pracovní pozici zřízenou pro osoby se ZTP a invalidním důchodem, kde jí vychází maximálně vstříc. Zaměstnání v běžném provozu by vykonávat nemohla. Do zaměstnání dochází na doporučení ošetřujícího lékaře MUDr. B., který jí lehký pohyb doporučil, aby nedošlo k zhoršení atrofie svalstva. Pohyb jí dělá čím dál větší potíže, ale práce je pro ni důležitá jak kvůli pohybu, tak pro zachování psychické pohody. Podle žalobkyně nebylo přihlédnuto k ustanovení § 3 odst. 1 vyhl. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Její potíže jsou chronické, neřešitelné operací, efekt terapie krátkodobý. Jedná se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Trpí bolestmi, na něž nic nepomáhá, ač má jak léky, tak opiátové náplasti proti bolesti.

4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhla její zamítnutí s tím, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 20. 12. 2021, vypracovaného pro účely řízení o námitkách lékařem žalované, který invaliditu žalobkyně posoudil ve smyslu ustanovení § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., a to tak, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zdp a ve svém posudkovém hodnocení dospěl k závěru, že žalobkyně není nadále invalidní podle § 3 odst. 2 písm. c) zdp, ale je invalidní pro invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zdp, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého

zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 50 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 50 %, která se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění.

5. V rámci soudního řízení byl opatřen posudek Posudkové komise ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště Plzeň ze dne 18.5.2022, v němž se uvádí, že žalobkyně byla posuzována jako uklízečka s ohledem na to, že od roku 2018 dosud pracuje u MTJ Plzeň jako uklízečka na zkrácený úvazek 20/hod. týdně. Rozhodujícím zdravotním postižením majícím nejvýznamnější dopad na míru poklesu prac. schopnosti je stále vertebrogenní algický syndrom cervikální a lumbosakrální, dle dokumentace i neurolog.vyšetření v komisi bez prokázané radikulopatie, s intermitentním výskytem prchavých kořenových iritací, s dynamickou poruchou v obou úsecích lehkého až středního stupně, dle zobrazovacích vyš. bez významnějšího průkazu degenerativních změn v uvedených páteřních úsecích bez významnější herniace plotének, s objektivizací kongenit. zúžení

páteř, kanálu v krční oblasti a bilat. artrózy Sl kl. vyžadující opak. obstríky pro algickou problematiku. Na podkladě výše uvedených skutečností hodnotí PK MPSV výsledné funkční postižení maximálně jako středně těžké spadající do posudkového hodnocení v kapitole XIII, oddílu E, pol. 1c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. PK MPSV tak není v souladu s hodnocením OSSZ a ČSSZ, dle kterého se jedná o postižení těžké, dle odpovídající legislativy s těžkým postižením více páteřních úseků, s trvalými projevy kořenového dráždění, s těžkým poškozením nervů, závažnými parézami, svalovými atrofiemi, závažnými poruchami funkce svěračů, což není doloženou dokumentací objektivizováno. Pro kategorii funkčně středně těžkých páteřních postižení je stanoveno hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-40%. Při zohlednění dělnické profese posuz. hodnotí komise ztrátu pracovní schopnosti v horní hranici uvedeného rozpětí, ve výši 40%. Další zdravotní postižení (sluchová porucha) zohledňuje 10 % navýšením podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky, souhrnná výše ztráty pracovní schopnosti tak dosahuje 50 % a odpovídá invaliditě II. st. s datem vzniku 15.9.2021. Pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není posuzovaná schopna výkonu těžké fyzické práce, práce spojené s manipulací těžkými břemeny, práce ve vynucených neměnných polohách (sed, stoj), práce spojené s dlouhou chůzí po nerovném terénu, práce v nepříznivých klimatických podmínkách (vlhko, chlad, průvan), v nadměrně hlučném prostředí. Schopna výkonu fyzicky lehčí práce s možností střídání poloh sed-stoj.

6. Dále podle posudkové komise MPSV žalobkyně byla vyšetřena v komisi odborníkem z oboru neurologie, nebyla však objektivizována tíže funkčního postižení korespondující s indikací k pokračování invalidity III. st. v platném legislativním souladu. Uváděné subjektivní obtíže nemají odpovídající objektivní korelát v doložených odborných nálezech. Na podkladě lékařských zpráv dostupných ve spisové dokumentaci PK MPSV konstatuje zcela hraniční uznání invalidity III. st. v období 2015-2019 při pouze mírně progresivnějším funkčním nálezu ve srovnání se současným klin. obrazem. Dále komise poznamenává, že pracovní zařazení v týdenním 20 hodinovém rozsahu plně koreluje s uznanou invaliditou II. st. Při dodržení kautel, které PK MPSV vytyčila výše v posudku. Závěrem komise sděluje, že sluchové postižení dle dolož. ORL dokumentace neobjektivizuje oboustrannou praktickou hluchotu, která by dle platné legislativy odůvodňovala pokles pracovní schopnosti ve výši 40% (kapitola VIII, odd. A, pol. 1), s maxim. využitím § 3 by při desetiprocentním navýšení činila výsledná míra poklesu prac. schopnosti 50% a opět by nárokovala pouze invaliditu II. st.
7. Žalobu soud neshledal důvodnou.
8. Žalobkyně v žalobě zejména nesouhlasila se zařazením do druhého stupně invalidity, naopak souhlasila s tím, že zařazení do kapitoly XIII., oddílu E je z jejího pohledu správné.
9. Podle žalobkyně nebyly brány v úvahu lékařské nálezy. Tento žalobní bod nebyl shledán důvodným, neboť je zřejmé jak z napadeného rozhodnutí, tak zejména z posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, že se posudkoví lékaři zabývali všemi předloženými zprávami. Posudková komise PK MPSV přihlížela ke všem lékařským nálezům, i k těm novým, které žalobkyně předložila k žalobě, a to včetně neurologie, včetně ORL, včetně léčby bolesti obstríky. Žalobkyně byla dokonce osobně vyšetřena posudkovým lékařem – neurologem, když byla přítomna jednání posudkové komise MPSV. Lékař zkonstatoval, že se žalobkyně dokáže pohybovat s holí, zrak a sluch je ve stabilizovaném stavu, kdy nejde o oboustrannou hluchotu, neboť s naslouchadlem žalobkyně rozumí.

10. Podle názoru soudu posudek posudkové komise MPSV zohledňuje všechna zdravotní postižení žalobkyně, tedy je úplný, dále srozumitelný a přezkoumatelný a odpovídá aktuální situaci žalobkyně. Rozhodující postižení v něm bylo zohledněno a posouzena byla jeho míra, stejně tak bylo přihlédnuto k dalšímu zdravotnímu postižení, ve výsledku posudková komise dospěla podle názoru k logickému a správnému závěru, že žalobkyně je schopna určitého zaměstnání, (což potvrzuje i okolnost, že žalobkyně dlouhodobě pracuje na zkrácený úvazek jako uklízečka), byť za omezených podmínek, tj. invalidita druhého stupně v daném případě má opodstatnění..
11. Není důvodný ani žalobní bod, podle něhož nebylo přihlédnuto k ustanovení § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, neboť z výše shrnutého odůvodnění posudku PK MPSV jasně vyplývá, že další zdravotní postižení žalobkyně v oblasti sluchu bylo zohledněno právě podle ust. § 3 odst. 1 uvedené vyhlášky, Na základě toho byla celková pracovní schopnost žalobkyně snížena o dalších 10%. Současně posudková komise zvažovala, že pokud by postižení sluchu bylo bráno jako rozhodující, šlo by o snížení pracovní schopnosti o 40%, a po navýšení o 10% v důsledku ostatních zdravotních potíží by se znovu jednalo pouze o invaliditu max. druhého stupně.
12. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
13. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měla právo žalovaná, jež měla ve věci plný úspěch. Žalované však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadovala jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 15. srpna 2022

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně